

lige. Det mener jeg eksempelvis selv de ikke er. Der vil også være forskellige synspunkter på, om det går hurtigt nok frem i den rigtige retning med nye resultater, men statistikkerne taler alligevel deres tydelige sprog. Kvinderne har fået mere uddannelse og indflydelse og bedre muligheder for at deltage i samfundslivet på lige fod med mændene.

Men vi er ikke ved vejs ende. Det er en vedvarende indsats over tid. Det skal fortsætte; der er fortsat meget at gøre. Vi skal arbejde ihærdigt med ligestillingen. Samfundet har ændret sig i de forløbne år, men ligestillingen bredere set i dens både sociale, familiemæssige og nye værdimæssige dimensioner må indgå i vores overvejelser om fremtidens ligestillingsarbejde; for holdningerne har jo også ændret sig gennem de seneste 20 år.

Jeg glæder mig sådan over, at den unge generation, der er vokset op med ligestillingsdebatten, måske har et andet syn på ligestillingen nu. Vi ser mange, mange eksempler – og heldigvis i et stigende antal – på, at unge fædre i dag er langt mere bevidste om deres ansvar for familiens daglige trivsel end for en generation siden.

Men der er områder, hvor der stadig er brug for en samfundsmæssig indsats for en højere grad af ligestilling: ligelønsområdet, mænds brug af forældreorlovsordninger, som kan blive bedre, og måske allervigtigst: kvindernes højere arbejdsløshed end mændenes, deres deltagelse i beslutningsprocesserne og deres adgang til uddannelse, til dygtiggørelse og til kvalifikationer. For vi ved jo, at netop det aspekt på arbejdsmarkedet, som berører langt de fleste mennesker, uddannelsesaspektet og de lige muligheder, er det, der dybest set er den afgørende drivkraft på arbejdsmarkedet.

Når man på denne måde prøver overordnet at analysere ligestillingssituationen, kan det være meget naturligt, som SF har gjort det, at foreslå ændring af den organisatoriske opbygning, der i mange år har været grundlaget for ligestillingsarbejdet. Om det så sker bedst ved at følge forslaget, kan jeg godt være i tvivl om. Jeg tror, tiden er inde til lidt bredere overvejelser.

Jeg mener derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at nedsætte et udvalg under Statsministeriet, der dels skal overveje ligestillingsarbejdets organisering og dels gennemgå og formulere en række punkter til dagsordenen for det fremtidige ligestillingsarbejde.

I andre nordiske lande gennemføres der i disse år overvejelser om, hvorvidt de nationale

ligestillingsorganer har en struktur og beføjelse, der er tilpasset den moderne tids problemer. Og i »Platform for Action«, slutdokumentet fra FN's kvindekonference i Beijing, foreslås det, at de nationale ligestillingsmekanismer analyseres og om nødvendigt styrkes.

Det nye udvalg, jeg har i tankerne, og som jeg har lagt vægt på at nævne her i dag, bør være bredt sammensat – ikke alene med repræsentanter for vore kvindeorganisationer og kvindeforskningen, men også for ungdomsorganisationer og en række andre samfundslag. At de relevante ministerier også skal med, siger sig selv. Jeg lægger megen vægt på, at det nye udvalg får en sammensætning, som kan favne de nye, moderne tiders synspunkter og holdninger og indkredse problemerne. Mine overvejelser er ikke helt afsluttede, men jeg mener, at udvalget skal nedsættes og påbegynde arbejdet snarest muligt.

Vedrørende SF's forslag om, at hvert køn skal være repræsenteret med mindst 33 pct. i det nye Ligestillingsråd, kan jeg henvise til den gældende udvalgslov, der regulerer sammensætningen af udvalg, nævn og råd. Denne lov må selvfølgelig også gælde for Ligestillingsrådet.

For så vidt angår SF's forslag om, at det nye Ligestillingsråd skal behandle ligestillings spørgsmål om etniske minoriteter, er det min vurdering, at det bedste ville være, at rådet som hidtil udtaler sig om ligestilling i sager om ligestilling mellem mænd og kvinder, og at ligestillings spørgsmål på baggrund af etniske forhold behandles i andre sammenhænge, f.eks. i Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Som sagt skal jeg ikke ved denne lejlighed gå yderligere i enkeltheder. Mange spørgsmål, som må indgå i udvalgets arbejde, vil komme op, forhåbentlig også under debatten her. Jeg har som sagt sympati for SF's initiativ og går ud fra, at de tanker, som ligger bag SF's forslag, kommer til at indgå i det udvalgsarbejde, som regeringen snarest vil iværksætte.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For lige at præcisere det, statsministeren sagde: Debatten om de etniske minoriteters problemer skal fastholdes i Nævnet for Etnisk Ligestilling. Heri er SF enig.

Grunden til, at vi har forslået, at Ligestillingsrådet skal udvides med repræsentanter for de etniske minoriteter, er, at de etniske minoriteter ofte har nogle ligestillingsproblemer, som vi